

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge forslag til ændring af gældende lovgivning, således der indføres et mindstekrav til antallet af undervisningstimer i hvert fag i folkeskolen. Med lovændringen skal det ligeledes sikres, at antallet af undervisningstimer i engelsk og dansk sidestilles fra og med mellemtrinnet. Ændringen skal træde i kraft pr. august 2020.

(Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke)

1. behandling

Naalakkersuisut takker medlem af Inatsisartut, Mimi Karlsen Inuit Ataqatigiit for at fremsætte forslag om, at der skal indføres mindstetimetallet for folkeskolens fag med særligt fokus på at sidestille undervisningstimerne for engelsk og dansk.

Alle folkeskolens fag og fagområder er obligatoriske og dermed i princippet ligestillede. Med folkeskolereformen fra 2002 ophævede man ordningen med vejledende timefordelingsplaner og afledte timetal for folkeskolens fag, og erstattede dette med bestemmelser om mindstetimetallet for hele skoleåret for de enkelte klassetrin.

Derudover indførtes nye fagformål, trinformål og læringsmål som styringsredskaber til skolernes og lærernes planlægning af deres undervisning. Disse målformuleringer skal være pejlemærker for planlægningen af elevernes skolegang samt læringsaktiviteter og ikke mindst i overvejelserne over, hvordan disse mål kan nås med hensyn til bl.a.

undervisningsplanlægning og afsættelse af timetal til de enkelte fag og fagområder. Tanken med dette er primært, at det er kommunerne, der har ansvaret for deres skoler, og at de dermed har ansvaret for at tilrettelægge undervisningen ud fra de stedlige behov og udfordringer.

Den pædagogiske grundtanke med skoleloven er derudover, at undervisningens tilrettelæggelse, planlægning og gennemførelse skal ske ud fra elevernes forudsætninger og behov. Det er således kommunernes og ikke mindst skolernes ansvar at tilrettelægge undervisningen ud fra deres kendskab til deres elever, deres kunnen og ikke mindst undervisernes kvalifikationer og uddannelse.

Naalakkersuisut kan være bange for, at fastlæggelse af minimumstimetal for enkelte fag kan føre til, at det ikke længere er målformuleringerne i lovgivningen eller for den sags skyld elevernes behov, der er det styrende for skolernes planlægning og tilrettelæggelse af undervisningsaktiviteterne, men mindstekravene til timetal, der kommer til at styre skolernes timefordelingsplaner. Desuden er det alment kendt, at der nødvendigvis ikke altid er sammenhæng mellem afsatte timer og elevernes resultater, men derimod kvaliteten af den

afgivne undervisning, der i langt højere grad er udslagsgivende for elevernes udbytte af et givent undervisningsforløb. Lidt populært sagt kan lidt undervisning med få undervisningstimer mange gange være bedre end megen dårlig undervisning med mange timer.

Det er derfor Naalakkersuisut holdning, at det stadig bør være kommunalbestyrelserne, der fastlægger elevernes undervisningstimetotal på baggrund af anbefalinger fra det pædagogisk uddannede personale rundt omkring i landets skoler og kommuner, som er i tæt kontakt og dialog med eleverne.

Med disse ord indstiller Naalakkersuisut forslaget til forkastelse.